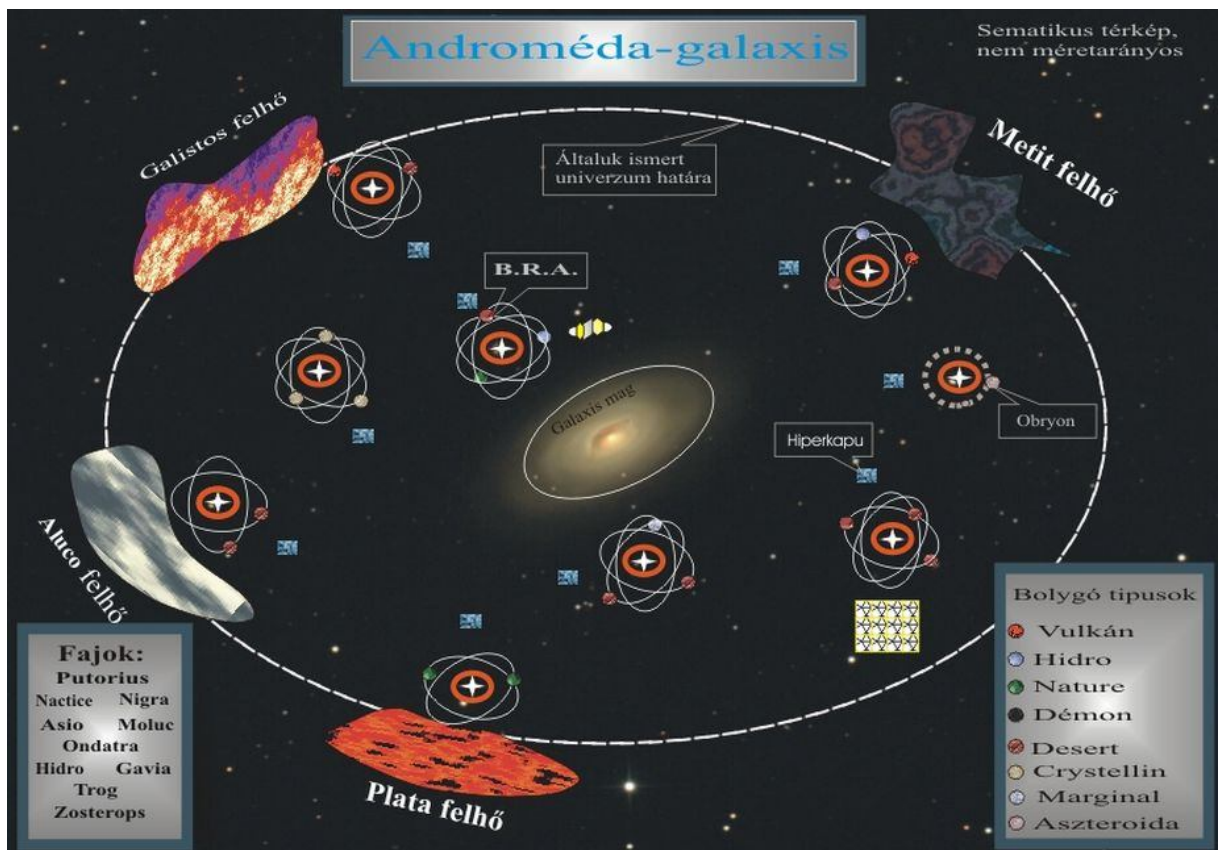

Szűcs Csaba Ferenc

Androméda-galaxis 1 Rész.

Putoriusok és a DioDroidok

Csillagtérkép

VI. Fejezet

A (nye)remény!

Wulpes gurult hozzám mikor végre kicsit lenyugodtak a kedélyek.

- Köszönjük nektek, kérhetsz bármit, megteesszük neked. – csápjaival megragadta a vállam, és egy pillanatra azt hittem magához ránt, hogy megpusziljon.

- Egy fegyvert szeretnék elkészíteni veletek, mellyel legyőzhetem a Putoriusok védelmét a Demioson. – válaszoltam.

- Az embereim a rendelkezésedre állnak. – válaszolt beleegyezően.

- Köszönöm. – mondtam, majd az Ondatrai gyerekekre mutattam. – Ő kicsoda?

- Egy árva a sok közül, valami miatt alacsonyabb, mint mi. Vrydynek hívják. – magyarázta. Elgondolkodva figyeltem amint szedegeti a földről a törmelékeket.

Az elkövetkező időszak lázas munkával telt.

Elhoztam az X10-est és a többi szállítóhajót. Megismerkedtek BRQ-val és S4-el is. Ők elmondták nekik, mi is a tervünk.

Mikor meg hallották, hogy egy program volt az, ami eddig elnyomásban tartotta őket, nagyon meglepődtek.

Társaim és az Ondatraiak nagy része a romeltakarításban segített, és az épületek rendberakásával.

Míg S4 és a néhány Ondatrai a szállítóhajók felfegyverzésén, a gépszörny vizsgálatával, és az általam kitalált fegyveren ügyködtek.

Mikor megtudták, hogy honnan jöttem, nagyon kíváncsiak lettek, legfőképp fegyvereink érdekelték igazán. Meséltem nekik róluk, mellyel, új ötletekkel álltak elő. Főleg mikor a robbanó sziklákat is megismerték, egy teljesen új fegyver generációt született.

Megkértek, hozzak pár dolgot a szomszédos csillagrendszerből, a Nacticektől. Bár legutóbb sietősen távoztam tőlük, nem ellenkeztem, S4-el együtt elindultunk, az X10-es mellett magunkkal vittünk egy szállító hajót is.

Az út nem volt túl hosszú, valóban a szomszédjukba volt, a Ganmad csillagrendszer.

Kilépve a kapun, olyan tárult a szemem elé, amit még nem láttam. Az Umbry bolygó, ami felé tartottunk, ugyanolyan Desert típusú volt, mint az eddig látott Nactice bolygó. De ez mellett egy űrhajó ácsorgott. Formára kicsit szögletes volt, halványsárga színe, viszont elárulta, ez nem Putoriusok építették. Lehorgonyozva állt ott, mint egy hajó a kikötőben.

Közelebb érve viszont igen nagy sürgésforgás volt körülötte. Szállítóhajók, Nactice kereskedők jártak ki-be, mint valami űrállomás lenne, nem is hajó.

A bolygó légkörébe érve, nem volt nehéz megtalálni, hol a bejárat, csak követni kellett egy hajót.

A bejárat itt nem barlang volt, hanem egy építmény volt. Kicsit kimagaslott a földből, valószínűleg egy dombon volt. Oldalánál apró kapuk, és négyszög alakú kiállások volt, ahová le lehetett parkolni az űrhajókat.

Az egyik üresre letett az X10-est, a mellett lévő helyre meg a szállítót. Az apró kapu máris kinyílt, és Nactice fiatalok sereglettek a két géphez.

Elengedve a pultot, átmentem a raktérbe.

Belépve nem is az ott nyüzsgő Nactice gyerekek voltak a leginkább meglepők, hanem, hogy Vrydyt állták körbe.

- Te mit keresel itt? - förmedtem rá.

- Segítek nektek. - mondta és már el is viharzott a Nacticekkel együtt.

Bosszúsán fordultam meg, mikkor észrevettem az egyik konténerből kifolyó sötét színű

anyagot. Közelebb léptem és felugrottam az oldalára. A Zosterops fej, ami a konténerben díszelgett, vicsorogva fogadott. Hát ez nem lehet igaz. Mi jöhet még? Morgolódva nyúltam a szájába és téptem ki egyik apró fogát, ami akkor a volt, mint a tenyerem.

Belevegültünk S4-el a vásári forgatagba, kereskedőt keresni.

- Segíthetek? - állt meg egy apró Nactice mellett.
- Szükségünk lenne néhány alkatrészre! - válaszoltam.
- Mit fizetsz érte? - a kis kereskedő, de nem ért készületlenül.
- Átnyújtottam neki a Zosterops fogat.
- Egy kihalt faj szájából való. - mondtam.

- Rendben az üzlet. Mi kellene? - kérdezte, míg S4 röviden összefoglalta, a számomra teljesen ismeretlen eszköz neveket.

A fiú nem válaszolt, hanem belevegült a tömegbe, úgy hogy alig bírtuk követni.

A kereskedők itt is a kényelmes guruló foteljukból üzleteltek, de itt a leszállópálya előtti kapuban voltak kipakolva. De itt is a fiatalok végezték a piszkos munkát.

Mikor megtudta, hogy energia cellával fizetünk neki, elég készséges lett. Vélhetően jóval többet ért, mint amit vásároltunk, de most nem akartam köztöködni. Az Ondatraiak várták az értékes új alkatrészeket. S4 átadta a cellát, mire egy segéd egy konténert hozott, egy másik, pedig tele pakolta S4-ét. A két konténer alkatrészsel elindultunk visszafelé. Az egyik kapuban nyüzsgő tömegre lettem figyelmes. A tömegből kimagaslott Vrydy. Irányt váltva a csintalan gyerek felé vettem az irányt. Vadul törtem át magam a tömegen.

- Mit csinálsz itt? Indulnunk kell! - förmedtem rá a gyerekre.
- Indulunk a versenyen. - mondta olyan higgadsággal, mintha meg lett volna beszélve.
- Micsoda? Dehogy is! Mennünk kell! - háborodtam föl, nincs időnk játszózni.
- Már beneveztem az X10-es. - mondta továbbra is higgadtan.

Ez nem lehet igaz! Mit művel? Odacsörtettem a Nacticehez.

- Visszavonnám az X10-es nevezését a versenyből. - olyan hirtelen csaptam rá, hogy nem tudta vajon ki beszél hozzá telepatikusan. Körbenézve viszont rögtön rá jött.

- Nem lehet visszalépni. - jelentette ki higgadtan.
- Akkor nem indulok, a nevezési díj akármi is volt, pedig megtarthatod. - vágtam vissza.
- Rendben, akkor az egyik emberem elkísér a hajódért. - intett oldalra.
- A hajómat rakta föl a gyerek? - kérdeztem kétségbeesetten.

- Ha nem indulsz, akkor automatikusan vesztesnek, veszünk, és a hajód a miénk. - nézett rám kíváncsian.

Én beleegyezően bólintottam, és megnyugtattam, hogy ott leszek a versenyen.

Mire megfordultam Vrydy eltűnt.

Visszamentem az X10-eshez. S4 éppen a rakomány bepakolásával volt elfoglalva. A szállítóhajóba vezetett föl a konténereket.

Felmentem a rámpán, és Vrydy ott állt középen, a szeme hullámos volt. Ahogy az én hajam, az lett volna, ha lett volna.

Olyan fürgén vettem rá magam, hogy nem tudott elmenekülni. Két kezemmel megmarkolta vékony vállát és az egyik konténerhez nyomtam.

- Mit műveltél? - próbáltam ordítani.

- Segítek neked, ahogy te is segítettél nekünk. - válaszolta, némi kétségbeesés volt azért a gondolata között.

- Miről beszélsz? Azzal akarsz segíteni, hogy eljátszod a legütösebb fegyverünket, amivel győzhetnénk? - még magasabbra emeltem, miközben a lábát helyettesítő kereke folyamatosan pörgött. - A nyeremény egy másik hajó. - próbálta magát kivágni. - Ami képes térváltásra. - Szorításom engedett egy kicsit, amitől a kereke leért a földre, de felső teste nem tudott elmozdulni, így igencsak összevissza forgott csak a lábrésze. - Ezzel a hajóval akár haza is juthatsz. Létre tud hozni egy saját főregjázatot a saját galaxisod felé.

- Komolyan beszélsz? - engedtem el, de elfutni azért nem tudott, túl szorosan álltam hozzá.
- A versenyt időről időre megrendezik a Nacticek, aminek fődjája mindig egy különleges hajó. - válaszolt a hátam mögül S4.
- A mostani hajó képes elhajlítani a terem maga körül, ezáltal hiperűr ugrással akárhová eljuthat az ember. Akár haza is mehatsz vele. - folytatta.
- Mi a verseny lényege? - ez bizony nagyon lényeges a jelenlegi helyzetünkben.
- Egy akadály pálya, amit nem messze innen építettek. Senki nem láthatja a futam előtt, így mindenkinek okoz meglepetést. Lézerhálóban kell repülni, különböző furcsa és komoly akadályok között. - magyarázta tovább S4.
- Egy ilyen pilótának, aki képes egy Zopterosz által vájt lyukon át berepülni egy épületbe, annak meg se kottyán egy ilyen feladat. - mért volt nekem az az érzésem, hogy ez azért nem lesz ilyen könnyű.
- Mik a szabályok? - másik fontos kérdés.
- Egyetlen szabály van. Nem használhatsz energia fegyvert, és legyél te a leggyorsabb. - Vrydy olyan lelki könnyedséggel és meg győződéssel mondta, mintha csak sétálni kellene egy utcán.

Beletörődve sorsomba inkább a fülkébe mentem, felemeltem a rámpát, és a két gép a magasba emelkedett. Az orbitális pályán parkoló anyahajó meg se mozdult azóta. Mikor közelebb értem, egy kis gép repült ki felém, előttem megfordult, jelezve, hogy kövessem. A hangár ajtó akkorára volt nyitva, hogy több gép is elfért egymás mellett. Berepülve rajta, már jól látható volt, itt a parkolás igen nagy rendben zajlik. Hálószerűen fel volt osztva a jókora raktér, a négyzet alakú fényel jelölt leszállóhelyek katonás rendre emlékeztettek. Az egyik üres hely felé tartottunk. Mikor közelebb értünk az elején egy felirat kezdet világítani: X10. Ezt a helyet jelölték ki nekünk. Letettem a gépet az elejére, szorosan mögém raktam le a szállítóhajót. Még igazán földet sem értem, máris nézelődők seregletek oda, de a kijelölt négyzeten belül egyik sem jött. Leeresztettem a rámpát, és mind a hárman kiszálltunk.

Vrydy jó szokásához híven most is belevegült a Nacticek közé, és gyorsan szem elől tévesztettem.

S4-el a vállamon elindultam, megnézni ellenfeleimet.

Pontosan tizenkettő gépet számoltam meg az enyémmel együtt. Mivel mindnek a neve ki volt írva elé a földre, így könnyen beazonosíthatók voltak.

A Taruso néven álló hajó orra kecsesen ívelt előre. Törzse kicsit zömökebb volt, de még így is jóval áramvonalasabb, mint a Nacticek hajójának a zöme. A burkolatán, több helyen is, minden irányba, hajtóművek sorakoztak, ha jól tudj használni őket, akkor egy igen kemény ellenféllel állunk szemben, így elsőre.

Tindra egy igen apró hajó neve volt. Az egész nem volt nagyobb, mint az X10-es egy negyede. Mérete valóban jól jöhet egy akadálypályán, de hajtóműve elég erős-e? Alakja sem volt éppen előnyös, hordó nem éppen arról híres, hogy kis helyeken elfér. Ő tudja.

A következő Vivali névre hallgatott. Alakja egy csónakra hasonlított, majdnem, mint a Putoriusok hajói, csak ez még keskenyebbre szabta. Hosszra hosszabb volt, mint az X10-es. Érdekes mindenesetre.

A Viterline, háromszög alakú, hosszán elnyújtott eleje és elég magas hátulja volt. Az ék szerű alak kicsit elgondolkasztó volt, hogy vajon mi járhatott a tervezője eszébe.

A robosztus Tokat egy tank és egy buldózer keverékének látszott. Áramvonalas részt nem is igen láttam rajta. Elülső egyenes része egy olyan szerkezetet tartalmazott, amit csak buldózerek elején láttam eddig. Bár nem lapát inkább csak egy függőleges lep volt. Nem hiszem, hogy csupán önvédelemre fogja használni. A tetején lévő kupola egy tank fedélzeti fegyvertornyára hasonlított, csak cső nélkül. Igen nagy szögben kilát belőle. Az úrhajót vizsgálva, nem hiszem, hogy a gazdája olyan előzékeny típus lenne.

A Renden már bizony tartogatott néhány meglepetést. Nem is tudtam hirtelen melyik az

eleje és melyik a hátsó része. A két tömzsi rész között egy fix rúd, ami összekötötte őket. Nem tudom, mi célja ezzel a két törzs résszel, de hát ki tudja, mi járt az eszében.

A Naoser Tindrashoz hasonlóan egy kisméretű gép volt, de már jóval áramvonalasabb. Bár hossza hasonló volt, de itt már felfedezhetően sokkal, nagyobb hajtóművel volt ellátva, és mivel súlya negyedakkora, mint a többinek, tehát elég gyors is lehet.

Az Eder már szinte elgondolkodtató. A kicsi hosszúkás törzs rész még nem is lett volna meglepő, de az oldalából kiálló két felfüggesztésen egy-egy hajtómű virított. Éppen mutogatták találmányukat a nézelődőknek, így szemre vételezhetem funkcióját. A hajtómű gondolák több irányban is fordíthatók voltak. Bizony ezzel már igen jól lehet manőverezni. Legalábbis jobban, mint a segédhajtómű sokasággal. De szűk helyeken nem jön jól a kiálló részek, könnyen elakadhatnak valamibe, és mivel ez a hajtómű, így igencsak gyors vége lehet.

A Speran konstrukciója, ugyanarra ált rá, mint a Viterline, a hosszú ék alak talán itt még alacsonyabb volt. Itt már viszont jóval nagyobb hajtóművet szereltek rá. Kicsit engem a tengeraljárók torpedójára hasonlított, csak sokkal, hegyesebb orral. Talán lehet, hogy tudnak valamit, amit én nem, mert már két gép is ilyen alakkal van ellátva, akkor lehet benne valami.

Az Emalo, egy szintén kisebb gép volt, de csak fele akkora, mint az X10-es. Lekerekített eleje áramvonalas volt. A hátulján alul, felül kilógott hajtómű gondolák, jelezték, igen nagy sebességre képes.

Az Olbian alakja teljességgel meghatározhatatlan, mert a burkolata szabálytalan sokszögekből volt összeállítva, amik a fényt teljesen kaotikusan törlik meg. Nem lehetett megállapítani, vajon melyik az eleje, és melyik a hátulja. Később derült csak ki számomra, hogy a napszálon gördülő űrhajó egyike volt az előző versenyek nyereseményének.

Mire körbe értünk az X10-es elől eltűnt minden nézelődő. Hamarosan meg is tudtuk hova tűntek.

A leszálló pályák fénye elaludt, szintúgy, mint a falaknál található.

A hangár túlsó végén egy emelvény emelkedett ki a talajból. A közepén egy átláthatatlan, fekete erőterrel eltakartak valamit. A szélén egy megvilágított részen az a Nactice jelent meg, akivel alkudoztam a visszalépésről.

- Üdvözlöm az összes versenyzőt és érdeklődőt. A szokásos Ganmad futamon, amit már tizedik alkalommal rendezünk meg. – hangjára hatalmas üdvrivalgás tört ki. – Az idei fődíj sem egyéb, mint egy igen különleges hajó, amit a Nactice Birodalom ajánl fel a nyertesnek. Bemutatom, a Xoriant.– az erőter fala villant egyet majd eltűnt. A mögötte álló világos barna színben pompázó hajó, igen különleges alakzatú volt. Az eddigi hajókhoz képest jóval nagyobb volt. Az elülső része és a hátsó része majdnem különálló részt alkottak. A köztük elhelyezkedő gömb alakú rész körül két oszlop pörgött, mint valami örökmozgók lenének. Csak néhány vékony rúd tartotta egymáshoz a részeket. – A szabályok változatlanok, mint mindig. Energia fegyvert tilos használni, ezen kívül bármilyen eszköz engedélyezett, a versenyben. – kijelentésére hatalmas üdvrivalgás tört ki a tömegekből, hát hiába itt is a kárörvendés a legfőbb szórakozás. - A hajók csak két fő személyzettel indulhatnak, és nem lehet javító egység rajta. - ez már viszont engem töltött el szomorúsággal, jobban örültem volna S4 társaságának, mint ennek az izgága Ondatrai gyerekeknek, akit a jó ég tudja, merre kódorog, megint. – A pálya, mint minden évben, titokban épült, meg így azok számára, akik rendszeresen tiszteletüket teszik versenyünkön is okoz majd meglepetéseket. - mondandóját megint üdvrivalgás fogadta. – A tizenhat energiafal kocka belsejében, különböző akadályokon kell átverekednie magát a versenyzőknek. – mondandója nyomatékosítására, az anyahajó másik oldalán is elkezdett kinyílni a hangár ajtó. A halványpiros erőteren keresztül, megláthattuk magát a pályát. A tizenhat piros energia erőter kockák teljesen körbevették tartalmukat, hogy addig se fürkészhessük ki titkaikat. Gondolom csak a verseny előtt nyitják ki őket. Körülöttük mindenféle roncsok úsztak az űrben, de mivel valószínűleg rögzítve voltak hozzájuk, így feltételeztem az is a pálya része. – A négyszer négyes mezőben

elhelyezett kockákon megadott sorrendben kell végig haladni. – folytatta az útmutatót. – minden négy után, egy forduló következik, szintén akadállyal, majd újabb négy kocka és így tovább. A végén az nyer, aki ide a hangárba először visszaér, miután teljesítette az egész pályát. – beszédét újabb üdvrivalgás fogadta.

Visszasétáltunk az X10-eshez. Vrydy már ott várt. Mérgesen rá mordultam, hogy ő lesz a társam. Mire ő felszáguldott, a rámpán. S4 felmászott a fejemre és onnan lelógva nézett a szemembe.

- Ne feled bármilyen eszköz használható, a fegyveren kívül. A többiek sem fognak kímélni. – látott el jó tanácsokkal.

- Köszönöm, hogy segítesz. – válaszoltam keserűn.

- A rajt a földről fog indulni. A hangár kijárat erőtere pirosról, sárgára fog váltani. Az lesz a jel. Akkor szállhatsz csak föl. A pálya bal széléhez menj, az lesz az első. Csak akkor fog kinyílni, mikor az első hajó odaér hozzá. Az X10-es gyors hajó. Próbáld meg minél többet megelőzni, de ne menj az élen, hogy lásd, mi történik előtted. – instrukcióin gondolkodva mentem föl a rámpán. A pilóta fülkében már Vrydy várt, kezében egy panel lappal.

- Hoztam egy közvetítőt. Ez a nézőknek készül, hogy nyomom követhessék a verseny állását. – mutatta felém. A kis holo lap kivetítőn fel voltak sorolva a hajó nevek. – folyamatosan mondom a verseny állását.

- Rendben. - válaszoltam röviden.

Megmarkolva a pultot máris képet kaptam kintről. A hajók körül eltűntek a nézők, valószínűleg valamilyen másik helyről nézik a versenyt. Felnézve az emelvény tetejére a csillogó hajót, és közepén lévő forgó részt. Talán hazajuthatok vele? Meg kell tudnom. Eltökéltéssel néztem szembe a pályával és az erőter színére koncentrálni. Meg kell nyernem a versenyt.

Az erőter színe sárgára változott.

Felkaptam a gépet és a kapu felé irányítva maximális sebességre kapcsoltam. A tizenkét versenyző átszáguldott az erőtéren egyenesen a pálya felé.

A verseny elkezdődött.

A többiek elég jó rajtot fogtak így igencsak a mezőny végén haladtam. A hagyományos hajtóművek sem bizonyultak lassúnak, de a kisebb gépek sem maradtak le, de itt nem csak a gyorsaság számít, és bizony ott már nem tudni melyik típus fog előnyt élvezni.

A távolban már látszott az első lézer kocka, és az is hogy eltűnik a felőlünk lévő része, és a túlsó is. Így át lehetett látni rajta. Belseje teljesen üres volt, és egy lézer alagutat alakított ki így.

Teljes tolóerőre kapcsoltam, és elmentem több gép mellett is. Legelől Emalo, mögötte Naoser haladt. Mire elértük az első kockát elég jól sikerült előre haladnom leghátulról. Elérve a kockát, a mezőny egy sorba rendeződött. Élesen vágódtam be két gép közé, nem kímélve sem az X10-est sem a többieket. Eder egy kicsit megbillent oldalra, a hirtelen manőveremtől, így befértem elé. Előtem Speran haladt.

Az élen a sorrend nem változott.

- 1 akadály, 12 hajó. 1: Emalo, 2: Naoser 3:Olbian 4: Tarusso 5: Tindra 6: Renden 7:Speran 8:X10 9:Eder 10:Vivali 11:Viterline 12:Tokat .- mondta gépiesen az adatokat a segítőm. Miközben áthaladtunk a piros és feltehetően halálos lézer falak között.

Átérve baj nélkül jöttünk ki, a következő már ki is nyílt előttünk.

Belsejében két függőleges oszlop állt, ami teljes magasságában elfoglalta a belsejét. Így csak közöttük függőlegesbe fordulva lehetett elférni, és csak egy helyen, közepen.

Az élen haladó Emalo megdöntötte a gépét, hogy elférjen. Naoser kihasználta kicsi gépét, és egyenesen folytatta az útját. El is érte, hogy egymás mellé értek Naoserrel. A kis gépnek majdnem sikerült is megelőznie, de akkor Emalo az egyik hajtóművét neki nyomta a kispégnak. Mivel azt váratlanul érte az ütközés megbillent kicsit. A kis gép így már nem fért

el a szűk helyen és a falnak csapódott. Mögötte haladó Olbian, az utolsó pillanatban tért ki a feléje röpdülő roncs elöl, éppen csak elért. Mögötte robbant fel. A mezőny többi része átsuhant a lánggömbön.

- 2. akadály, 11 hajó. 1: Emalo, 2:Olbian 3: Tarusso 4: Tindra 5: Renden 6:Speran 7:X10 8:Eder 9:Vivali 10:Viterline 11:Tokat - Konstatálta az eseményeket Vrydy.

Nem volt időnk elmélkedni vajon Emalo tisztességes volt-e. Már is jött a következő. ami ugyanolyan oszlopokat rejtett, mint az előző, csak itt vízszintesen zárt le. Köztük lévő rés elég szűk volt, óvatosan közelítettem meg, amit a mögöttem jövő Eder ki is akart használni, így felettem próbált előzni, de későn kezdett ereszkedni, és a kiálló hajtóműveinek egyike elakadva szakadt le, amivel az egész gépet a felső oszlop belső feléhez vágott. A robbanás megrázott, de kárt nem tudott okozni.

- 3. akadály, 10 hajó. 1: Emalo, 2:Olbian 3: Tarusso 4: Tindra 5: Renden 6:Speran 7:X10 8:Vivali 9:Viterline 10:Tokat. - Vrydyt nem rázta meg a robbanás.

Az utolsó akadály következik a forduló előtt, és eddig minden olyan kocka amiben volt akadály követelt áldozatot. ha így folytatjuk akkor nem marad versenyző a végére. Már értettem miért mondta S4, hogy nem menjek elől.

A negyedik is kinyílt, a benne lebegő két jókora roncsdarab, bár nem töltötte ki a helyet teljesen mégis elég komoly manőverrel kellett megoldani. Az S fordulót hibátlanul vittem véghez.

- 4. akadály 10 hajó.1: Emalo, 2:Olbian 3: Tarusso 4: Tindra 5: Renden 6:Speran 7:X10 8:Vivali 9:Viterline 10:Tokat. - akkor ezt legalább mindenki megúsza.

A forduló elég egyértelmű volt. A negyedik kocka túlsó végére egy félköríves cső alakú roncs volt rögzítve. A belseje elég széles volt. Megdöntve az X10-est a túlsó szélén repültem. Az előttem haladó Sperannak gondot okozott a kanyar, hiszen hosszú gépét igencsak nehézkesen bírta fordítani. Csoda hogy eddig is eljutott vele. Külső íven előztem meg.

- Első forduló. 10 hajó. 1: Emalo, 2:Olbian 3: Tarusso 4: Tindra 5: Renden 6: X10 7: Speran 8:Vivali 9:Viterline 10:Tokat. - gondolataiban ott bujkált az elismerés.

Az ötödik akadályra ráfordulva máris mutatta szörnyű titkát. Közepén egy teljes szélességet elfoglaló roncsdarab díszelgett. A közepén egy apró lukkal. Emalo ezt célozta meg. A lukon áthaladva leszakadt a felső hajtóműve, de átfúrta magát rajta és a hajtómű jókora részt leszakított belőle, amivel kitérítette a lyukat a többieknek is. Bár megsérült a gépe de töretlenül haladt előre.

A kiszélesedést nyíláson kicsit megdöntve a gépet haladtam, át, ahogyan az előttem lévő, és a mögöttem lévő is tették.

- 5. akadály 10 hajó. 1: Emalo, 2:Olbian 3: Tarusso 4: Tindra 5: Renden 6: X10 7: Speran 8:Vivali 9:Viterline 10:Tokat. – hangja újra közönyössé vált.

A következő akadály kinyílt, bár ne tette volna. A falai vízszintesen összecukódtak. Emalonak sérült gépétől függetlenül esélye sem volt, a fal éppen akkor csukódott, amikor beért közéjük és összelapította gépét, ami rögtön felrobbant. Olbian befékezett és meg állt a kocka szélénél, mielőtt ő is belerohanna. A kocka, pulzáló mozgása az ellenkező irányba fordult. Amint kinyílt elindult, de addigra odaért az teljes mezőny, így lemaradt. Többen befékeztünk az egyhelyben álló Olbian miatt, így megkeveredett a mezőny. A második helyezett mögött, repülő Tarusso kihasználta, helyzeti előnyét és rögtön az élre állt, mire elindult addigra a kicsi Tindra is odaért és éles manőverrel került elébe. A mezőny hátsó részével együtt haladt át az akadályon. A mezőny ritmusát lassan vette föl, mindannyian elmentek mellette. Mire én odaértem már az akadály másik felénél tartott. A falak elkezdtek össze fele mozdulni. Mögöttem lévő befékeztek, én teljes erővel nyomtam, és a falakat figyeltem. Olbian kiért az akadályból, de még mindig lassabban haladt, mint én. Mielőtt összecukódtak volna a falak én is kitértem és hirtelen felkapva a gépet kerültem ki őt.

- 6. akadály 9 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: X10 5: Olbian 6: Speran 7: Vivali 8: Viterline 9: Tokat.- gondolataiban gúnyos volt, amiért nem használtam ki a helyezettet és álltam az élre. Én örültem, hogy két pozíciót is fogtam, bár ez félig nem az én érdemem volt.

A hetedik akadály ismételte az előzőt csak függőlegesen. Ez már nem várta váratlanul a mezőnyt és jó ritmusban vettük hiba nélkül. Olbian hátulról nekem jött, hogy hátha ki tud lökni. Úgy tűnt sikerült felvennie a tempómat most már. Gördülő hajója lassan gyorsul, de utána elég magas végsebességet tud elérni. Nem sikerült a terve. Ezen felbuzdulva Vrydy hátra száguldott a raktérbe. Nem tudom mit ténykedett, de elég hamar viaszért.

- 7. akadály. 9 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: X10 5: Olbian 6: Speran 7: Vivali 8: Viterline 9: Tokat. - adta az adatokat, mikor visszatért mellém. Tigra már majdnem az élen áll, holott az elején még hátul volt, csak van valami a kis gépekben.

A következő forduló előtti akadály, már megint valami újdonsággal álltak elő. A belsejébe épített aszteroida mező, még nekem sem okozott gondot. Könnyedén kezdtem kerülgetni őket. Olbian ki is akarta használni a könnyű terepet és újra hátulról veszélyes közelségre jött.

- Nyisd ki a rámpát! - adta az utasítást Vrydy.

Nem ellenkeztem.

A hátulról kizuhanó konténer, már váratlan volt Olbiának is, de kiváló reflexszel sikerült ki kerülnie. Ám ami ki esett belőle, már igencsak megrémisztette, annyira, hogy teljesen leblokkolt. Az űrhajója felőlem eső részére - mivel még mindig nem tudtam megítélni, hogy melyik az eleje - egy óriási álkapocs szorult rá. A Zosterops fej annyira ráragadt, hogy miközben rémülten próbált megszabadulni a fenevadtól, nem vette észre, hogy az egyik aszteroida úszik elé. A robbanás mindkettőjüket darabokra tépte. Hogy én mit kapok ezért Tonótól. A figyelmem annyira hátra szegeződött, hogy az utolsó pillanatban kaptam félre a gépet az egyik óriási kavics elől. A helyzetet kihasználta Speran és megelőzőt.

- 8. akadály 8 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: Speran 5: X10 6: Vivali 7: Viterline 8: Tokat.– a pusztítást látván a közvetítőn már elismerően gondolt rám Vrydy. Nem örültem, hogy ezzel tudtam kivívni a tiszteletét.

A forduló egy kicsit nyitottabb volt, de hasonlóan egy roncsban kellett fordulni, ami azért jóval szűkebb volt, mint az előző. Sikerült mindenkinek csont nélkül bevenni. Kérve ráfordultunk a következő sorra.

- Második forduló. 8 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: Speran 5: X10 6: Vivali 7: Viterline 8: Tokat.– nem változtak a dolgok állása.

A kilencedik lézer kocka is felfedte titkát. A két oldalon lévő szerkezet úgy festett mintha hajtómű kiáramló nyílások sorakoznának. A köztük mozgó aszteroidákat fűjták ide oda előttünk. Miközben figyeltem a köveket, nehogy nekik menjek. Hátulról megint kötözködni akart valaki. Vivali volt, aki beért, és próbált erővel hibázásra rávenni, hogy felkenődjek valamelyik sziklára. A következő konténerdobásom, most őt célozta meg. Az alkatrészek, melyek még mindig ott díszeltek a raktérben. Most Vivali kapta szemből. Az alkatrészek lepörögtek burkolatáról, de a konténer már letört egy darabot az orrészéből. Kicsit le is maradt rólam. miközben hadakoztunk addig Viterline megelőzőt mindkettőnket.

- 9. akadály , 8 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: Speran 5: Viterline 6: X10 7: Vivali 8: Tokat. - már megint elvesztettem a tiszteletét.

A tizedik akadály két egymás mögött elhelyezett teljes szélességű falat rejtett magába, és két ellenkező végüknél rések voltak rajta, amin keresztül át lehetett jutni. A manőverek elég meredek voltak, mert elég szűk volt a hely a két fal között. Üldözömet, ez mit sem zavart, és újra nekem jött. Az első forduló hiba nélkül ment, de amint Vivali belém jött, megbillentem egy kicsit, amitől az X10-es szárnya vége bele ért a falba. Öklömnyi darabokat tépet ki belőle a Diodon páncélzat. Talán egy hagyományos hajó már szétszakadt volna. Visszahúztam a gépet, és egy csavarral fordultam be a másik résen, hiba nélkül, ezúttal.

- 10. akadály, 8 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: Speran 5: Viterline 6: X10 7: Vivali 8: Tokat.- navigátorom unatkozott, pedig nem volt túl unalmas.

A következő tizenegyedik akadály igen csak meglepte a versenyzőket, engem meg örömmel töltött el. A két oldalán felsorakoztatott Sciber ágyúk folyamatosan tüzeltek. A mezőny belassított. Én begyorsítottam. Kinyitottam a rámpát és a harmadik titkos fegyveremet is bevettem. Vivali újra megközelített, most viszont inkább fedezéknek akart volna használni, de nem engedtem, elébe kerülve ráküldtem az égi áldást. A víz igen érdekesen gömb alakba áll össze az űr vákuumában. Ami nem is okozott gondot neki, könnyedén áthatolt rajta, hajó alakja még segítette is ebben. De addig viszont nem látott semmit, azt sem, hogy a vizet követi az Itherium konténer. Az orra belefűrődött a közepébe és megállította. Az oldalsó sortűz viszont darabjaira tépte.

Közben megelőztem Viterlinét aki hosszú hajóját igen óvatosan vezette át.

- 11. akadály 7 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: Speran 5: X10 6: Viterline 7: Tokat.-elismerő volt ismét.

A következő forduló előtti akadály első látszatra a verseny végét jelentette. A roncs, ami a teljes szélességét és magasságát, elfoglalta. A megoldást tehát belül kel megtalálni. Az élen haladó Tarusso balról kerülte, majd hirtelen jobb kanyarral eltűnt benne. Tehát ott a bejárat. Speran haladt előttem, én rátapadva figyeltem. A bejáráthoz érve lassan fordult rá. Újra gondot okozott gépének az éles kanyar, már előre éreztem, hogy itt egy lehetőség bujkál ismét. A keskeny X10-es könnyedén fordult, és már meg is előztem. A balkanyar már szinte rutinosan ment. Már kint is voltam az akadályból.

- 12. akadály 7 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: X10 5: Speran 6: Viterline 7: Tokat. - Hangja nagyon feszült volt, már csak egy forduló és az utolsó négy akadály volt hátra, és a közép mezőnyben haladtam csak. Nyugtalanosága engem is felkorbácsolt, hiszen az én hazajutásom a cél, de tudtam már előttem minden „fegyveremet”.

A forduló igen szűknek bizonyult. A hordó alakú roncs nem épen a széles gépeknek készült. Élesen fordultam rá és megforgatva a gépet suhantam át rajta. Speran mögöttem ismét lassított és óvatosan fordult, egy kis teret nyertem üldözőimtől. A sor végét záró Tokat nem teketóriázott sokat, buldózer tankjával, mivel esélye sem volt átférni rajta, így letarolta azt.

- Harmadik forduló. 7 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: X10 5: Speran 6: Viterline 7: Tokat. – hangja unott volt, várta az izgalmakat.

Megkapta. A szerencsétlen tizenharmadik akadályhoz értünk. Ennek a sornak a végén már csak a befutó van. De addig túl kell élni még ezeket is.

Az akadály közepében elterülő újabb roncs nem más volt, mint egy csatahajó hatalmas dokkoló ajtaja, ami nyitva is volt. Belül a roncs folytatódott, de nem sokáig, mert szemben a túlsó fal meredt ránk. Az élen Tarusso, egy pillanatra sem lassított. Felkapva gépét eltűnt a szemünk elől. A többiek felbátorodva követték. A roncs tetején lévő kürtőszerű nyílás hol vízszintesen, hol függőlegesen zárta el az utat. Így csak förogyva lehetett túl jutni rajta. A mögöttem haladó Speran lassított, az éles kanyar ismét megviccelte. Pedig egészen a nyomomba sikerült érnie az egyenesbe. A lassító gép megzavarta a követő bolyt. Viterline oldalra kapta a gépet, hogy elkerülje az ütközést, de így nem tudta időben felkapni gépe orrát. Hegyes ék alakja bele ált a falba és robbanás rázta meg a roncsot. A szanaszét repülő darabjain áttörő Tokat nem láthatta a kanyarban szerencsétlenkedő Sperant. Úgy hatolt át rajta, mintha ott sem lett volna. A buldózer lapon kettétörő gép az egész kürtőt lángtengerrel borította be. A mögöttem feltörő lángoktól csak annyit láttam, hogy Tarusso hirtelen oldalra eltűnik előlről, majd beborítottak a lángok. Amint oda értem ahol a mezőny eleje elfordult, én is elfordítottam a gépet. A gomolygó lángokból kiérve a lézerfalat láttam előttem, hirtelen fékeztem, oldalról mozgást érezve fordultam, és már meg is pillantottam az előttem haladó Renden hajtóműjének kiáramló nyílásán kitörő lángokat. Beletapostam. Még időben. Tokat nem bírta a véletlenre és áttört a roncs tetején, mivel ő végképp nem láthatott semmit, és még

így is megúsza. Maga előtt tolvá egy rövid ideig a roncsokat egészen közélről követett.

- 13. akadály 5 hajó. 1: Tarusso 2: Tindra 3: Renden 4: X10 5: Tokat. – egy kicsit réműlet volt a hangjában, úgy tűnt most kezdi fel fogni, hogyha elbukom, akkor ő is meghal.

A következő akadály fala is eltűnt. A benne lévő gomolygó csillagpor felhőtől nem lehetett látni, hol a túlsó vége. Az élen haladókat, ez mit sem zavarta. Tarusso örült sebességre kapcsolt, a nyomában Tindrával. A kis gép alá ereszkedett a nagynak és megpróbált alulról megelőzni őt. Tarusso mit sem látott az egészből. A felül lévő füléjéből nem láthatott maga alá. Így tűntek el a ködben. A robbanás szét oszlatta a ködöt előttem. A túlsó falnak csak a felső része volt nyitva. A kicsi Tindra a fent maradt résznek ütközött, miközben sikerült Tarusso elé kerülnie, alatta. Tarussot a sok hajtóműve sem tudta volna megvédeni az ütközéstől. Viszont a kis gép robbanása pont a lenyitott rész magasságába lökte. Szerencséje volt.

Mögötte már könnyedén szedtük az akadályt.

- 14. akadály 4 hajó. 1: Tarusso 2: Renden 3: X10 4: Tokat. – Vrydy hangja már igen izgatott volt. Érezte, hogy a verseny végéhez közeledünk.

Az utolsó előtti akadály is tartogatott igen nagy meglepetést a megfogyatkozott mezőnynek. A függőleges oszlopok már ismerősek lettek volna, csak hogy ezek közt nem volt hézag, sehhol sem. Az éllavas hirtelen oldalra tért ki, amit a mögötte száguldó Renden késő reagált le. Frontálisan ütközött az egyik oszlopnak, a robbanás azonnal bekövetkezett, amint a gép harmonikaszerűen összecukódott. Jókora repedést okozott az oszlopnak. Felkaptam a gép orrát és egy hátra szaltót csináltam vele, széles ívben. Így Tokat elem tudott kerülni, ami a szándékom is volt. Ő nem lassított, tudta, hogy gépének nem okoz gondot egy ilyen akadály. A megrepedt oszlop ropiként tört ketté a belecsapódó gép előtt. Tarusso ügyesebb volt, és utána eredt ideiglenes faltörő kosunknak. Befejezve a forduló utánuk eredtem én is.

- 15. akadály 3 hajó. 1: Tokat 2: Tarusso 3: X10 . – kísérom remegve követte az eseményeket, amik kezdtek nagyon eldurvulni.

Az utolsó akadály kinyílásával, azt hittük már látni fogjuk újra az anyahajót, de erősen tévedtünk, mint azt már tapasztaltuk egyszer, most is egy teljes szélességet elfoglaló roncsdarab várt minket. Tokat nem foglalkozott vele. A közepét megcélozva tört át rajta. A roncs darab vékonyabb volt, mint azt elsőre hittük. A kettétört darabok hátrarepültek, mint két éles késpenge. A mögötte érkező Tarussonak előtt az egyik darab élére fordult, ebben a szögben teljesen eltűnt a szeme elől. Hiába a sok hajtómű és a gyors fordulási képesség, nem vette észre a feléje repülő tárgyat. Az éles darab kettévágta hosszában az egész gépet. A kettévált darabok külön-külön robbantak fel, apró darabra törve a vesztle okozó roncs lapot.

A felém záporozó törmelék, kopogva pörgött le rólam. Átérttem az utolsón is. Már csak egy valaki volt előttem, akiről tudtam, hogy nem a gyorsaságról híres.

- 16. akadály 3 hajó. 1: Tokat 2: X10 . – hangja már az izgalomtól volt remegő.

Teljes sebességre kapcsoltam és utána eredtem a buldózernek. Az anyahajó a távolban meredt előttünk. Rohamosan közeledett.

Hirtelen felkapva a gépet megpörgetem a tengelye körül. Oldalazó manővere így nem jött össze. Tudtam, hogy nem fogja szó nélkül hagyni, hogy elmenjek mellette. Pörgő manőverem viszont megkeverte őt, és nem hogy nem jött össze, még el is tévesztette az irányt, így időbe telt vissza fordulnia. Egyenesbe hoztam a gépet, és beletapostam. A hangár bejárat erőtere sárgára váltott előttem.

A koppanást szinte minden zsigerembe éreztem, a gép orra megemelkedett és a bejárat fölé irányult. Felkaptam a gépet, de még így is a hasa végig súrolta az anyahajó burkolatát. Tovább fordítva a gépet visszafordítottam egy félkörívben. Mire befejeztem a manővert már láttam, amint Tokat besuhan az erőtéren.

Lelassítottam amint beértem, Nem értetem hogyan tudott utolérni, vagy egyáltalán mit csinált velem.

- Csaló. – ordította dühösen Vrydy. A közvetítő adatai szerint valamilyen energia fegyvert használt, amivel eltalálta a gépem hátulját.

Nem törődve vele, Tokat diadalittasan forgolódott az óriási hangár légterében. Nem vette észre túlbuzgó örömeiben a háta mögött a plafonból leereszkedő két ágyút. A következő tiszteletkörben pont felénk fordult. Egy pillanatra megmeredt a gépe, majd belülről robbant szét, amint a két lövedék becsapódott a kabinja ablakán. Lángoló darabokként hullott le az égből egyenesen az alatta lévő szállítók egyikére.

Komoly büntetést kapott a csalásért.

Mivel nem maradt több versenyző, tehát akkor én nyertem?

Vrydy a közvetítőre nézett. Ami már módosította is az adatokat. Végeredmény 1:X10.

Mire felfogtam egyáltalán, hogy nyertem. Már is lelombozta kedvem az a két lövedék, ami felém tartott. Oldalra döntve a gépet, elsuhantak mellettem. A négy előugró Sciber ágyú szempillantás alatt leszedte a két ágyút a plafonról. Az emelvény felé fordultam ahol még mindig ott ácsorgott a Nactice egy közvetítővel a kezében. Négy ágyúmrá, majd az ő füstölgő roncsaira pillantva kiejtette kezéből.

Az X10-es orrát egész közel vittem, annyira, hogy ha kinyújtotta volna aránytalanul hosszú kezét, akkor meg is érinthette volna.

- Gratulálok a nyereségéhez. – próbálkozott nyugalomra inteni.

- Mit jelentsen ez az egész? – nem tudtam, hogy így is tudok vele kommunikálni, de a Diodonok megoldották, úgy tűnt.

- Csak valami működési hiba lehetett. – mentegetőzött miközben körbenézve próbált kiutat találni.

Én is körbe néztem. Egy teremtett lélek sem volt a fedélzeten. Mi folyik itt? A szállítóhajók ott sorakoztak katonás rendben, de a rengeteg nézelődő mind eltűnt. Visszanéztem a sok szállítóhajóra.

Hát persze. Az egész verseny erre ment ki. Azért épített olyan akadályokat ahol biztosan egy-egy versenyzőnek fel kell áldoznia magát, hogy minél kevesebben fejezzék be a versenyt, és akkor az övé lesz zsákmányul, minden hátrahagyott hajójuk, és rakományuk.

Valószínűleg a nézelődőket a fegyvereivel elzavart. Milyen ördögien agyafúrt kis fickó ez.

Az X10-es orrát még közelebb toltam. Így már hátrálnia kellett. Odaszorítva a Xorian burkolatához vontam kérdőre.

- Mit műveltél? – haragom elnyomott minden józan gondolatot.

- Elvihetsz mindent, minden a tied. – próbált menekülni, de nem volt elég hely.

- Meg ne merj mozdulni, mert az egész anyahajót szétlövöm. – utasítottam dühösen.

Leereszkedtem az emelvény elé. Elengedtem a pultot, és Vrydy kíséretében kiszálltam. Óvatosan körbe néztem, de nem láttam egyetlen ágyút sem.

Felmentem az emelvényre. A kis Nactice már eltűnt addigra. Menekül a gyáva.

A Xorian elején lévő zsilip kapu nyitva volt. Akkora volt, hogy állva kényelmesen befértem rajta. Az irányító fülkébe jutottam. Nem volt túl nagy és egy szék helyezkedett el a közepén. Ami persze kör alakú volt, mint a Nacticek foteljei. Hátra felé haladva az apró raktérbe jutottam. Mérete túl kicsi volt, hogy akár egy konténer is elférjen benne. Ez furcsa volt, de inkább az a része érdekelt, amit kívülről látunk.

A közepén lévő gömb alakú rész. Ez lehet a térváltó hajtóműve. A nyílás elég nagy volt rajta, hát bebújtam. Belül igen kevés hely volt már. Vrydy aki hűséges kiskutyaként követet, most kívül maradt, és halva a gondolatait, igencsak lenyűgözte ez a csodálatos találmány.

A gömb belseje valamilyen fényforrásból meg volt világítva, aminek következtében világítottak a falai. Berendezést, egyet sem láttam benne. De hát nem értek én ezekhez a fejlet technológiákhoz.

A falakból előugró Ithrium csápokhoz már annál inkább. Röptükben kaptam el és tőből csavartam ki a falból őket. De csak még több jött, és még több. Bőröm alá fúrták magukat.

Mindenhová. Próbáltam elkapni őket, de már a kezembe is bele állt több is. A fájdalom, ami végig hasított rajtam, elhomályosította látásomat. Elgyengültek a karjaim, a lábaim. Elesni már nem bírtam. Minden tagomból csápok álltak ki. A magasba emeltek, és a levegőbe tartva körbefontak szorosan.

Utolsó emlékem, hogy Vrydy meg ált előttem a csáp tengeren túl és csak figyelt engem. Sötétség borult rám.

S4 kimászott a raktérből, ahová az ágyúk elől menekült, és felmászott a szállító tetejére és onnan figyelte amint a Xorian a magadba emelkedik. Lassan megfordul és az erőtéren keresztül beleveszik a sűrű kék sötét űrbe.

Visszamászott a szállítóba, és magasba emelte. Sietősen kiment az erőtéren kívül és az űr végetlenjét kémlelte. A távolban még látszottak a Xorian hajtóműveinek a fénye, majd eltűnt. Lassan megfordította a szállítót és a Ganmad rendszer felé vette az irányt.

Teljes történet az <http://www.sci-fikonyv.hu> oldalon.